

SETMANA SANTA A LA MONCLOA LA PROCESSÓ VA PER DINTRE

Estimats lectors ja tornem a ser aquí i val a dir, després d'aquesta setmana de descans, que tenim moltes ganes de riure. Venim amb l'acudit cert sota l'aixella i amb el propòsit d'obrir en canal qui s'ho mereixi. Podem prometre i prometem que a partir de la propera setmana anirem de valent la política catalana. Hi haurà sorpreses per a tothom.

De moment té la paraula el nostre redactor catòlic de sexe equívoc. Parlem d'en Lloca Capritxosa, a qui ha tocat de fer el resum polític d'aquesta Setmana Santa d'enguany. A reveure, deixem amb vosaltres en Lloca:

Lourdes City (16-IV-79). Hola, "macus", què tal? Degut a les meves aficions religioses —sóc catòlic—, la redacció em va enviar aquí a Lourdes a mirar i escriure el que veia. I mare de Déu si n'he vistes de coses. Els qui organitzen el tinglado comercial d'aquesta miraculosa conya han montat la campanya: "Prohibido escupir, y la palabra PSOE". Una hàbil operació per tal de fer venir als màrtirs municipals de la dreta, que ha assolit un èxit total.

Per aquí han passat una pila d'alcaldes avortats d'UCD i tota mena d'animals d'altres espècies menys perilloses.

Varem veure el Suárez vestit de "moru" confesar-se en llatí, única llengua que tampoc domina, i mig enfollit anava cridant pel carrer: "Aparta de mi

el calze municipal". Puc jurar-vos que el vaig veure rebotir-se per terra fins esconyar-se. La gra el va retirar.

Un tal Cardenal Tarancon va fer un míting disfressat d'obrer metal·lúrgic: reivindicava les processons d'abans amb encaputxats i cadenes.

Deia que allò sí que ens acostava a Europa i no l'actual democràcia de pega-dolça. Quan el personal s'adonà del tipus de mercaderia espatllada que oferia

marxaren tots cap a la piscina dels miracles. I en aquell precís moment l'hipopòtam Magí Pont nedava entre dues aigües.

Després de fer exhibició de bíceps i greix va fer moltes declaracions. Hem de lamentar no poder donar-los-hi l'exclusiva de les mateixes però resulta que aquest senyor parlava castellà i jo, en Lloca, no portava traductor.

El que fotia més goig era un tal Güell, diuen que és un baró sant i manat. Anava passejant amb elegància saludant nens i nenes i quan es pensava que ningú no el veia treia una carta de la butxaca i se la menjava. Quan varem deixar de seguir-lo anava per la quarta. Acabarà malament aquest noi si continua amb aquest costum: se li tallaran les lletres.

De gent estrambòtica n'hi havia més, però no és ara el moment de fer una descripció de tots els animalots que es pensaven que els d'aquí erem talosos. Estigueu contents, "macus", que d'aquí quatre anys ens tornarem a veure les cares. Però potser ens hem acostumat a viure sense corrupció i tornem a fotre-us potada. Us estima,

Lloca Capritxosa

Mami Mar-79

NO ERA RUC

Hem de reivindicar un lloc a la història de la filosofia pel general Franco. Doncs va demostrar la falsedat de l'axioma de Descartes que diu: Penso aleshores existeixo. La pràctica filosòfica de l'il·lustre dictador demostra a bastament que pels seus debils pensar i deixar d'existir era tot u.

UN DE BORNÍ

Sense encomanar-se a Déu ni al diable un tal Sant Pau va dir que "Els qui Déu ha unit, que l'home no els separi". Pobre noi, néixer miop en una època en la qual les ulleres no eren inventades.

COMENÇA EL TERROR

A Martinell del Mig, poble català d'una comarca d'aquestes, les eleccions municipals les varen guanyar els comunistes. Cal dir que el poble té només tres habitants, però, tot i així, les depuracions ja han començat.

A PASSAR PEL CERCLE

Axioma de la nova religió: "Suárez és Déu i Tarradellas el seu profeta".

Amb la pipa al morro

AUTOCONEIXEMENT

D'ençà que l'Ortinez li ha dit a en Tarradellas que "autonomia" vol dir "autoconeixement", l'honorable dictador demostra a bastament que pels seus debils pensar i deixar d'existir era tot u.

PUNTUALITZACIÓ

En Suárez diu que el que ha fet Espanya és la difícil i tossuda voluntat de convivència entre llengües i cultures diferents. O, més concretament, la difícil voluntat de convivència i la tossuda voluntat d'imposar-la.

GENIS DE L'ESTAT

Quan el Candidat Espanyol al Nobel de la Pau Millán Astrary va cridar "Abajo la inteligencia", no estava en el seu ànim d'insultar ningú més.

ANALISIS FRAGMENTARI D'UNA HISTERIA

En Suárez no creu ser deshonest per la seva trajectòria política. Entre altres feteses, no coneix l'honestedat per mesurar-ho.

Demana una ració de "Patatas Bravas" i l'envien al "Barri Xino"

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Es convoquen eleccions a Itàlia. Tots els comentaristes polítics estan d'acord a destacar la importància de la convocatòria cara a la consolidació del procés polític que mena irreversiblement Itàlia vers la democràcia.

HISTORIA

En Reventós diu que el discurs d'en Suárez era propi del segle XIX. La qual cosa demostra que en Reventós no sap història. Al segle XIX, els discursos parlaven de llibertats.

EL PROGRAMA DEL GOVERN

En Suárez es va passar una hora i quart per llegir el seu programa de govern: "Mam, caca i non".

FRASES FETES

Os dels meus ossos i carn de la meua carn, va dir el marit a la muller fotent-li queixalada.

LA POBRA BURGUESIA

Aquest article no és de jutjat de guàrdia, però intentarem tot el possible per a no quedar malament: Carles Ferrer Salat és un inútil, pels negocis!. I direm més: els burgesos catalans són una colla de rampoines!

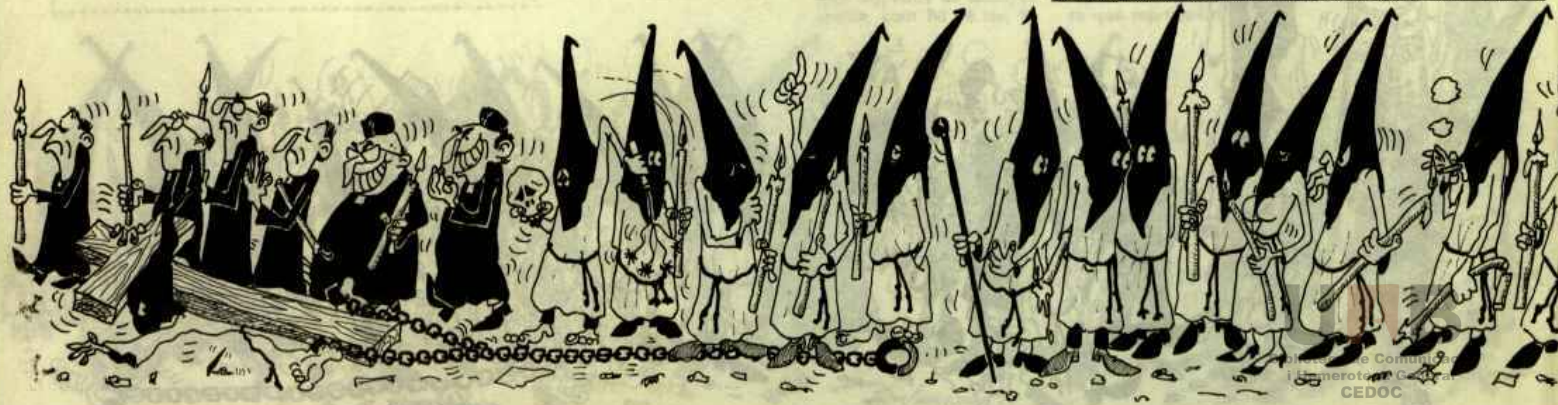
L'origen d'aquesta afirmació està en un plat d'arengades que varem menjar a Verges la nit de Divendes Sant. Els dos peixos ens els varen portar embolicats en un paper de diari. Però, carai!, quin diari; portava les declaracions a Hisenda de l'any 1977 dels nostres estimats, i mai tant com avui (que sabem que estan en la misèria), burgesos catalans.

Aquests, els burgesos -i ja ho podem dir ben fort i que ens sentin fins i tot a Cardedeu- són uns pobres nois!. Mira que després de tenir en Carles Ferrer Salat un patrimoni de 829 milions de pessetes i munyir-lo durant tot un any no ha aconseguit més que 13.900.000 pessetes!. Carlets!, sembla que vinguis del terrós!. Ai!, si el teu avi aixequés el cap de la tomba...!

Sumant i restant resulta que un xicotet com en Jordi Pujol d'un patrimoni de 241 milions, posant fil a l'agulla, se n'ha embutxacat 12 milionets.

-A mi mai ningú no em regala res. -I a l'hivern, no et regala. -el nas?

ÀNIMES DE CÀNTIR

La botiga del bisbe

[THE BISBE'S SEX-SHOP]

JUDES ISCARIOT

En Judes no n'és, de dolent. Li han fet tornar els fariseus de la capital. En Judes, això sí, és ambiciós i té una voluntat de poder tan exagerada que, tan aviat n'ha ensumat una mica el flaire, s'ha apressat a fer el que tenia que fer i fer-ho aviat. Ha tornat amb els seus sense avisar-los i, amb el sol gest de la besada, ha consumat la seva traïció.

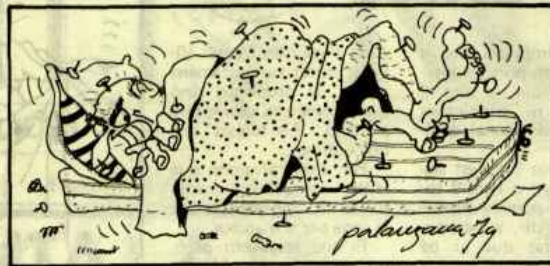
En Judes és de la perifèria, i la pompa de Jerusalem l'ha trait. "Mira aquest dissortat fent el prèsec amb un pollí", ha degut rumiar, "si volgués podria anar amb Mercedes". I el seu afany de riqueses l'ha enredat. Ha pogut veure els servidors de l'invasor amb els cotxassos oficials amb l'àguila romana al davant o la rossa d'importació penjada del braçet. També les grans sales de joc on feien correr tots els sestercis que encara no havien pogut portar a la Banca d'Helvècia. En Judes, deiem, ho ha vist tot i no s'ho ha pensat dues voltes: s'ha passat a l'enemic amb pels i pigues, com si diguéssim. S'ha unit a la festassa en la que belluguen uns quants imperialistes de la capital i una trepa de botiflers de mala mort, que s'entesten plegats a fer la llesca als nadius de bona fe. Trenta monedes d'or ha estat el preu d'aquest jueu que vol ser faraó.

L'Evangelí no ho diu, però Judes i l'invasor foren amics durant força temps: el que necessitaren per refredar l'ànim d'aquell poble que cercava la seva malimesa identitat.

Els Judes no s'han acabat amb aquest jueu. En Judes és aquí. N'hi ha un darrera cada botifler, cada saltataulells que no sap la camisa que porta, cada llepaciris que té els genolls pelats de tant de fer falses contriccions. N'hi ha un darrera cada un dels que estan a l'aguait per fer els seus agosts a costa de la suor dels dissortats. Darrera cada venut a l'or i a la prebenda de la metròpoli, cada "ministrable", "delegado" o carrerista de professió.

Caldrà recordar, però, que el Judes de la rondalla, el jueu, es va penjar, arrepentit. De moment, aquesta és la part de la història que encara no coneixem.

Sant Matern

Claus

Tots haureu sentit més d'una vegada l'expressió popular tan repetida de: "Fot-li un clau", o bé la variant, "Li vaig fotre un clau". Aquesta expressió té un origen pietós, no podia ser d'altre manera. Ve del costum de mortificar-se extenent uns quants centners de claus damunt del llençol del llit. Aquest santíssim acudit el va tenir un Sant Pare i és un element indispensable per arribar a la glòria. Compreu-los, en tenim de totes mides i dureses.

El ciri pasqual

Mena d'objecte d'aquells que Freud es mirava amb il·lusió. Però nosaltres no estem disposats a fer pornografia i no en parlarem massa. Tenim els últims models: ha tingut gran èxit el model portàtil amb dibuixos de conya. Aproveu-vos també de les rebaixes del "stock" de ciris municipals centrats: abans 250, ara 150,.

Caputxes amb música

Model de caputxes per a penitents poc arrepentits. Feu pam-i-pipa al personal que mentre us veu arrossegar cadenes pensa que la processó us va per dins. Res de processó i tristeses, foteu-hi música i sona que ballarem. Pels sords tenim el model d'audiició Braille.

Bunyols

Després de l'èxit de Harrisburg presentem el nostre bunyol nuclear. L'hem batejat amb un nom molt nostre: "Bunyol Vandellós". Aquest nou pastís presenta una novetat davant els models convencionals: en el precís moment que aneu a posar-vos-el a la boca fa una petita explosió que deixa parats grans i petits. Us recomanem que adquiriu el model no contaminant banyat amb crema.

Cilicis

Molt adequats pels alcaldes d'UCD. Presentem per aquesta gent el tipus de cilici socialista en el qual les clàssiques boles amb punxes han estat substituïdes per petites falces amb martells i punys amb roses molades. Els altres alcaldes faran bé de comprar-les per si cas.

Finat Degust

Tarradellas i els astres

Ja tenim nou desGover. El Sr. Suárez, després de cagar-la amb la investidura, l'ha tornat a cagar a l'hora de formar el nou gabinet. Si seguïeu defecant tant li pronosticarem una colitis de molt pare i senyor meu.

Desitgem, però, que la diarrea tingui un pur origen biològic i no provingui d'una artificial dilatació del recte.

Aquesta trepa d'arreplegats no podia però, haver nascut sota pitjors estrugances. El dia del part es corresponia a l'ègida d'ARIES que és un signe exce-

sivament impulsu per a portar a bon port els interessos dels qui no som ni banquers ni propietaris d'una multinacional qualsevol.

Els nadius d'aquest signe es llenca a l'acció sovint d'una manera irreflexiva. Es a dir, sense pensar, activitat que si bé sempre ha estat aliena a la dreta no vol pas dir que no la utilitzés de lloquer.

Davant els obstacles els ARIES solen reaccionar amb una terrible obstinació i violència, el que preveu unes sessions de Corts que convertiran les curses de braus en un joc de nens. I si això passa a les Corts què no passarà al carrer!

Amb l'adeu de Martin Vella el carrer no únicament canvia de propietari sinó que ademés es converteix en tabú. "Els Joglars" ens ho recorden.

Per últim afegirem que Hitler també era nadiu d'ARIES, coincidència que ja paga per si mateixa.

El nou desgover, però, no ens ha sorprés. Els mateixos de sempre s'han repartit les carteres de sempre. Aquesta vegada, però, han ampliat el "chollo" per tal de que tots els amiguets poguessin tenir un petit ministeri i seguir cobrant sense fotre brot.

Vint-i-tres són els afortunats. I ara una profecia: mai tants feren tan poc.

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"
N. Reg. Emp. Edit. 1963/78
Apartat de Correus, n. 52 Mataró
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34.263-1978

Fotocomposició: Copisteria La Juliana-dr. ferrero, 6 (Argentona)
Imprimeix: Impremta Mas, Gnral. Mola, 76 (Mataró)

Equip Redactor: Toni Albert, Pere Artigas, Francesc Costa, Josep M. Fàbregas, Jaume Graupera. Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer.

Correcció: Ricart Morros i Rafeques.

Tots els dibuixos i articles signats no expressen ni l'opinió de llurs autors.

la manta faç

El passat de la dinastia Güell és negre, molt negre, en el més precís concepte del mot. Els avantpassats d'en Carlitos Güell de Sentmenat, ridiculitzat candidat a l'alcaldia barcelonina per la UCD, varen fer la "primera pela" tot traficant amb esclaus, negres és clar. Malgrat que en aquella època aquest negoci anés de baixa, aquesta honorable família de bones costums ho va sapiguer fer molt bé, pel que diuen; vaja, que sabien escollir bona mercaderia: negrets musculats i jovincells, i morenetes verges i dòcils. Hi ha qui assegura que el patriarca Güell tenia molt bon ull a l'hora de triar i que era molt envejat i admirat pels seus competidors de negoci.

En Carlitos Güell és doncs de bona família, i la seva faç, lluny de santa, és manta, com ha de ser. Si

us hi fixeu bé veureu sense fer gaire esforç que la seva faç traspua un indissimulat desitg de fer ajupir l'esquena als altres i de no acotar la seva, com sempre ha fet la seva dinastia. I com que la UCD el que vol és fer rutilar als altres, vençací que els saltaparets d'en Sentís i Cañellas varen pensar que els "mandingas" barcelonins no podien tenir un "massa" millor que el Carlitos. Llavors va succeir el que havia de succeir: que els "mandingas" es varen revoltar i foteren botifarra al "massa". El Carlitos va quedar més atrotinat que els esclaus quan arribaven a port; la seva manta faç, que no santa doncs encara no coneixem cap sant amb tanta cara, es tornà vermella i desencaixada i les baballes que li queien quan escrivia aquelles cartes a la tia Felisa que reproduïen els dia-

ris a molt bon preu, es convertiren en escuma rabiosa. Allò va ser massa pel "massa".

Mireu per on, però la TVUCD amb la seva congènita ignorància, al programar la sèrie "Raïces" poques setmanes abans de les eleccions, va propiciar la rebel·lió dels "mandingas" barcelonins, la qual s'escampà arreu de la nació catalana com aquell que res i la UCD es va convertir amb l'ase dels cops i eterna vergonya pels qui la varen votar.

En el "massa" de la manta faç només li queda una sortida digna: demanar excedència voluntària i marxar cap a Sud-Africa, si és que encara hi és a temps...

Xato de la Xexa

SUBSCRIPTOR
Nom i cognoms ..... Tel. ....
Domicili ..... Població .....
Em subscribo a la col·lecció de fascicles satírics "La Pipa d'En Roc", per un any, a comptar des de la data d'avui.
El pagament de 1.000 ptes. el faré efectiu
 per correu certificat a nom de "La Pipa d'En Roc" Apartat de Correus, 52 (Mataró)
 per domicili bancarià
Sr. Director del Banc/Caixa .....
Agència ..... Carrer .....
Població .....
Distingit senyor,
Us agrairé volgueu fer efectiu amb càrrec al meu compte corrent/d'estalvi núm. .... el rebut que, per valor de 1.000 ptes. us presentarà Edicions "LA PIPA D'EN ROC".
Molt atentament
(signatura)
Data .....

